

въ Търново прѣди да замине за Цариградъ. Направи сирѣчь да се распрѣсне слухъ, ча се разболѣлъ отъ отрованье, за което, пакъ по тоя слухъ, виновникътъ билъ грѣцкия владика, който искалъ да го умори. Наистина, Похамия бѣше се поболѣлъ, може би отъ всѣка друга причина, но не отъ нѣкакъвъ атентатъ съ отрова върху живота му. Слухътъ нѣмаше никакво основание. Мнозина граждани обаче, между които и азъ, ходихми да го посѣтъятъ и да му пожелаѣтъ скоро оздравяние.

Както казахъ по-горѣ, слѣдъ пристиганнето му въ Цариградъ, Пахомия билъ е испратенъ отъ патриаршията въ М.-Търново да се бори срѣщу унията, която бѣше взела тамъ голѣми размѣри. Всичкитѣ жители на града — съ малки исключения — бѣхж станжли унияти и засвоили освѣнѣ църквата и самото българско класно тогава училище. Прѣди него, блаженнопочившии Антимъ, испратенъ тоже отъ Патриаршията, както казахъ по-горѣ, билъ сполучилъ да разубѣди голѣма часть отъ М.-Търновскитѣ жители, да напуенжтъ унията и съ това наедно църквата и училището минаж пакъ въ рѣцѣтъ на православнитѣ. Но унията се още държеше и крѣпѣше тамъ, и за съвършенното ѣ прѣмахвание архимандритъ Пахомия останж да дѣйствува. Като добръ словопроповѣдникъ постоянно е държалъ църковни проповѣди, съ които толкова повлиялъ, и особно на женитѣ, щото, слѣдъ нѣколко врѣме, тия послѣднитѣ направили заговоръ срѣщу униятскитѣ попове и служители, за да ги изгонѣтъ насилственно отъ града си, което единъ день и извршили, безъ да имъ попрѣчи на това мѣстната власть. Хитростъта на Пахомия, както се види, не малко е помогнѣла на проповѣдитѣ му за тоя резултатъ. Главната прѣдводителка на женската тѣлпа, която нападнѣла жилището на униятскитѣ попове и ги изгонила вънъ града била неговата *служиня* — Дафина⁴).

⁴ Коя година и въ кое врѣме на годината е станѣла тая женска революция срѣщу униятскитѣ попове не можихъ да видира, но за нея се разказвж слѣдующето: Главната прѣдводителка на женската многобройна тѣлпа била Дафина (служиня на Пахомия). Тая тѣлпа като нападнѣла на къщата, гдѣто живѣяли униятскитѣ попове, Иванъ и Койчу, учителътъ Константинъ и секретарътъ имъ нахѣлтали въ нея и съ заплашвание прѣдложили имъ да напустѣжтъ града. Множеството на женитѣ било внушително и трѣбовало да се подчинѣтъ. Веднага женитѣ довлѣкли една кола, на която натоварили покѣщчината, и на рѣцѣ тегляни, искарватъ колата вънъ града, а изгоненитѣ унияти не посѣбили вече да се зивѣряжтъ.